

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.

Økonomiministeriet nedsatte i september 1997 en arbejdsgruppe, der fik til opgave at udarbejde et lovforslag om forsikringsmæglere.

Arbejdsgruppens kommissorium var som følger:

“Arbejdsgruppen har til opgave at udarbejde et lovforslag om forsikringsmæglere.

I denne forbindelse skal der tages stilling til, i hvilken selskabsform mæglervirksomheden kan drives samt til, hvilke krav der skal stilles til ledelsen og de ansatte forsikringsmæglere, for at selskaberne kan opnå tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve mæglervirksomhed.

Det skal samtidig undersøges, hvordan det sikres, at de ansatte i virksomheden lever op til regler om faglig kompetence såvel med hensyn til teoretisk som relevant praktisk erfaring vedrørende forsikringsforhold.

Arbejdsgruppen skal ligeledes forholde sig til regler, som sikrer forsikringsmæglerens uafhængighed samt i tilknytning hertil opstille regler om den nødvendige ansvarsforsikring, der skal tegnes af selskabet til dækning af forsikringstagerens eventuelle erstatningskrav.

Arbejdsgruppen skal endvidere tage stilling til hvilke regler, der skal gælde for såvel udenlandske forsikringsmægleres grænseoverskridende virksomhed i Danmark, som danske mægleres virksomhed i udlandet.

Der skal tillige fastsættes overgangsregler.”

Arbejdsgruppens rapport blev offentliggjort 2. juli 1998 af Finanstilsynet.

Lovforslaget baserer sig på de overvejelser, der har fundet sted i arbejdsgruppen.

Med lovforslaget angives at alene forsikringsmæglere, der lever op til de stillede krav for så vidt angår uddannelse, ansvarsforsikring og uafhængighed af forsikringsselskaberne, vil kunne få tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve forsikringsmæglervirksomhed og dermed kunne blive registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

For øvrige grupper af forsikringsformidlere, såkaldte forsikringsagenter og underagenter, foreslås det at pålægge forsikringsselskaberne at oplyse forsikringstagerne om de pågældendes afhængighedsforhold til forsikringsselskabet. Herved opnås, at forsikringstageren ikke forventer en uvildig rådgivning fra forsikringsformidlerens side samtidig med, at det tydeliggøres, at forsikringsselskabet er ansvarlig for de fejl og forsømmelser fra forsikringsformidlerens side, der måtte påføre forsikringstageren et økonomisk tab.

Såfremt det af Erhvervsministeren nedsatte udvalg om rådgiveransvar fremkommer med anbefalinger om indførelse af regler for godtgørelse for bristede forventninger, vil disse regler naturligt tillige finde anvendelse på forsikringsmæglerens virke.

2. Den internationale baggrund.

Inden for forsikringsmæglerområdet er vedtaget Rådets direktiv om foranstaltninger med henblik på at fremme etableringsretten og ret til udveksling af fri tjenesteydelser for forsikringsagenter og forsikringsmæglere (77/92/EØF), samt Kommissionens henstilling om forsikringsmæglere (92/48/EØF). Dette er de eneste initiativer på fællesskabsplan, der specielt vedrører forsikringsmæglere. Hverken direktivet eller henstillingen forpligter imidlertid medlemslandene til at vedtage regler for de omfattede forsikringsformidlere. Det tilkendegives alene, at såfremt et land følger direktiv og henstilling op med lovgivning for alle eller udvalgte kategorier af forsikringsformidlere, er landet forpligtet til at acceptere og anerkende, at andre medlemsstaters regler for disse udøvere anses ligeværdige til opfyldelse af egne krav til udøvelse af erhvervet.

Hidtil har det ikke her i landet været anset for nødvendigt at regulere udøvelsen af forsikringsformidling. Med etablering af det Indre Marked i EU samt vedtagelsen af det 3. livsforsikrings- og skadesforsikringsdirektiv er det imidlertid blevet langt lettere for forbrugerne at købe forsikringsprodukter på tværs af landegrænserne. Da forbrugerne ofte mangler den nødvendige ekspertise til at vurdere forsikringsprodukter af stadig mere teknisk karakter, har forsik-